

de vanskeligheder på arbejdsmarkedet, så den del er ved at komme på plads nu. Men denne her ordning retter sig mod en mere tung gruppe, der ikke fungerer 100 pct. Venstre kan fuldt ud støtte denne ordning for dem, der har det svært fysisk, psykisk eller tempomæssigt.

Det store spring fremad for de andre vil selvfølgelig være dannelsen af indslusningsjob på arbejdsmarkedet, men det hænger sammen med vor generelle erhvervs politik, arbejdsmarkeds politik, skattepolitik – lavere skatter og overenskomster, der tager højde for, at man også kan tage dem ind, der ikke fungerer 100 pct.

Der er store muligheder derude. En tredjedel af landets virksomheder mener, at de kan danne flere af disse fleksjob – en tredjedel af virksomhederne! Og en undersøgelse fra Socialforskningsinstituttet siger, at to tredjedele af lønmodtagerne ikke frygter, at de selv bliver presset ud, hvis andre kommer ind, så omgivelserne vil tage godt imod en sådan ordning, og Venstre anbefaler den.

Karen Højte Jensen (KF):

Det Konservative Folkeparti er fuldstændig enig i intentionerne bag socialministerens forslag.

Det er vigtigt at give mennesker mulighed for en aktiv tilværelse frem for en passiv tilværelse. Og det er selvfølgelig væsentligt, at man fremmer netop dette, at mennesker med varige begrænsninger, der ikke modtager førtidspension, kan blive beskæftiget på arbejdsmarkedet. Vi finder også, at det er vigtigt at være med til at forebygge, at denne gruppe mennesker blot henvises til førtidspension.

Jeg synes, der er grund til at glæde sig over, at vældig mange virksomheder er meget optaget af at være med til at løfte opgaven og tage et socialt medansvar. Den større fleksibilitet, hvad angår løntilskud, vil givetvis fremme oprettelsen af denne type job. Der vil i videre udstrækning, end det i dag er tilfældet, blive mulighed for at tilrettelægge jobbene afhængigt af den nedsatte arbejdsevne.

Jeg hæfter mig så i øvrigt ved, at det af bemærkningerne til § 49 a til forslaget fremgår, at der kan være en ny situation, hvis arbejdsevnen forbedres, og eventuelt kan der ske ansættelse på almindelige vilkår. Det synes jeg er vigtigt at have for øje.

For Det Konservative Folkeparti er det også vigtigt, at indholdet af de sociale kapitler ikke bliver en illusion, og at indholdet ikke udhules. Ændringen af tilskudssatsen må ikke blive en

løftestang for lønfastsættelse forstået således, at lønnen bliver mindsteløn eller derover. Det er for Det Konservative Folkeparti væsentligt, at det fortsat er realistisk inden for overenskomstens sociale kapitler at fastsætte en løn under mindstelønnen.

Jeg skal så sige, at vi finder det positivt, at virksomhederne fritages for at betale sygedagpenge for den berørte gruppe. Med hensyn til ledighedsydelsen har jeg også ved at nærlæse bemærkningerne hæftet mig ved, at denne alene gælder, når det er uforskyldt ledighed. Og ministeren fortsætter i sine bemærkninger: »Der er ikke tale om uforskyldt ledighed, hvis pågældende ubegrundet har opgivet et fleksjob eller nægtet at påtage sig et rimeligt tilbud om fleksjob«.

Og når jeg nævner dette, så er det selvfølgelig, fordi vi skal være opmærksomme på, at vi nu ikke får en ny overførselsindkomst, som udvikler sig langt videre, end vi havde forestillet os, med dette forslag.

Jeg tror, det er meget, meget vigtigt, at vi overvåger dette områdes udvikling ganske nøje, og jeg vil spørge ministeren, om hun kunne tænke sig at indsætte en revisionsbestemmelse, så vi er sikre på, at vi får det gjort, så vi kan se, hvad udviklingen viser.

Villy Søvnald (SF):

Lovforslagets hensigt er at skabe nye og bedre muligheder for, at mennesker, der ikke modtager social pension, og som har varige begrænsninger i arbejdsevnen, kan blive beskæftiget på arbejdsmarkedet.

Målet er angivet til i år 2005 – det er der jo nogle år til – at få oprettet 30.000-40.000 nye job som fleksjob. Jeg må sige, at det er ret ambitiøst. Må jeg bare minde om, at da man lavede arbejdsmarkedsreformen, var hensigten at få lavet 25.000 nye job, nye skånejob. Hvis jeg husker rigtigt, blev tallet 700. Jeg gør opmærksom på, at der er et stykke vej fra 700 til 25.000.

Jeg siger det ikke for ikke at erkende viljen og lyst til det her. Jeg synes bare, man skal være opmærksom på, at skal det her lykkes, så er det en gigantisk indsats, der er tale om. For i modsætning til skånejobbene på arbejdsmarkedsområdet taler vi her om mennesker, der ikke har haft samme tætte tilknytning til arbejdsmarkedet. Så det forudsætter, at nogle virksomheder både i offentligt og privat regi giver sig til at opføre sig anderledes, end de gør i dag.